

የእመቤታችንን ታምር በሚናገር መጽሐፍ በመቅደሙ ቁጥር ፲፩ ላይ " ወአመ ፲ ወ ፮ ፍልሰተ ሥጋ ለሰከ ፩ ወ ፩ ሰዳሰን መዋዕለ ይግበሩ በዓለ ከመ ትንሣኤ ወልዳ " የሚል ጽሑፍ ይገኛል ። በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የፀናች ክብርት እመቤታችን በየጊዜው ስሟ ሲታሰብ እንዲኖር ክብሯ ሁሉ እንዲነገር የልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ የባሕርይ አባቱ የአብና የባሕርይ ሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ሆኗል ። ይኸም እንዲፈጸም አስቀድሞ መንፈስ ቅዱስ የቃኛቸው ነቢያት ተናግረውታል ። ከነቢያት መካከል ሀብተ ትንቢት የተሰጠው ክቡር ዳዊት " ወይዘክሩ ስመኪ በኩሉ ትውልደ ትውልድ " ብሎ ተናግሮላታል ። (መዝ. ፶፬ ÷ ፲፯) ትርጉሙ " ለልጅ ልጅ ሁሉ ስምሽን ይጠራሉ ያሳስባሉ" የሚል ነው ።

ቀደም ብሎ መንፈሳውያን አባቶቿ በሥጋ አባቷ የተባለ ነቢዩ ዳዊት ጭምር ዓበይት ነቢያት ደቂቀ ነቢያት ምሳሌ እየመሰሉ ትንቢት እየተናገሩ ክብሯን ሲናገሩላት ስሟን ሲያሳስቡ ኖረዋል ። ጳላም የተነሱ መንፈሳውያን ልጆቿ ሐዋርያት ሰብዓ አርድዕትና ሊቃውንት ምዕመናን ሁሉ ስሟን ሲያሳስቡ እንደሚኖሩ የተነገረ ትንቢት ነው ።

በዚህ የትንቢት ቃል መሠረት ታምሯን ክብሯን መታሰብ የሚገባቸውን በዓላቷን በጠቅላላ ለአምላክ እናት ተገቢውን ክብር በመስጠት ለስሟ መታሰቢያ የሚሆን አብያተ ክርስቲያናትን በማነፅ በስሟ ዝክር አድርጎ ለድሆች ለጠም አደሮች በመመጽወት ውዳሴዋን ቅዳሴዋን በማድረስ ትርጉማቸውን ከነንባባቸው በማሰማትና በመስማት ወዘተርፈ ሲያስጧት ሲያሳስቡላት ይኖራሉ ።

በዚህ ምክንያት ለስሟ መታሰቢያ ከሚከበሩት ከ ፴፫ ቱ በዓላቷ መካከል ሥጋዋ ከዚህ ዓለም ወደ ገነት ጳላም በትንሣኤ በዕርገት ወደ መንግሥተ ሰማያት የፈለሰበትን ነሐሴ ፲፮ ቀን ይገኛል ። ይኸውም ፍልሰታ ለማርያም ተብሎ የሚታወቀው ነው ። በመቅደሙ ተአምር ከላይ የተገለጠው ቃል ትርጉም በነሐሴ ባሥራ ስድስትም ሥጋዋ የፈለሰበት ነው ካሥራ ስድስት ጀምረው እስከ ሃያ አንድ ቀን ድረስ እንደ ልጅዋ ትንሣኤ በዓለ አድርገው ያክብሩ የሚል ነው ከነሐሴ ፲፮ እስከ ነሐሴ ፳፩ ቀን ስድስቱን ዕለታት ቤተክርስቲያን የድንግልን ትንሣኤና ዕርገት ከልጅ ትንሣኤ ጋር በማነጻጸር ታከብርላታለች ። " ከመ ትንሣኤ ወልዳ " መባሉም ስለዚህ ነው ። " ከመ ትንሣኤ ወልዳ " ማለት " እንደ ልጅ ትንሣኤ " ማለት ነው ።

ስስደናቂው ትንሣኤ

እ መ ቤ ታ ች ን ቅድስት ድንግል ማርያም እሁድ ጥር ፳፩ ቀን አርፏለች። ሐዋርያት ባንበር አድርገው ወደ ጌቲሴማኒ ይዘው ሲሄዱ አይሁድ ቀድሞ ልጅዋን ተነሣ ዐረገ እያሉ ሲያውኩን ይኖራሉ ዛሬ ደግሞ እሷም ተነሣች ዐረገች እያሉ ሲያውኩን አይደለምን ። በእሳት እናቃጥላት ብለው ተነሱ ታውፋንያ የሚባል አይሁዳዊ ተራምዶ አንበሩን ጨበጠው ። መልአክ ሁለት እጁን በሰይፍ ቀጣው ከአንበሩ ተንጠልጥሎ ቀረ ። ከዚህ በኋላ የሐንስን ጫምር በደመና ነጥቆ ከገነት አግብቶ ከዕፀ ሕይወት ሥር አኖራት የሐንስን እንደምን ሆነች አሉት በገነት ከዕፀ ሕይወት ሥር አለች አላቸው ። የሐንስ አይቶ እኛ ሳናይ ብለው በነሐሴ መባቻ ጸም ጀመሩ ነሐሴ በጥር ብተት ሰኞ ይብታል ሰኞ እስከ ሰኞ ፮ ሰኞ እስከ ሰኞ ፲፩ ሱባዔው እሁድ ያልቃል እሁድ አምጥቶ ሰጥቷቸው ቀብረዋታል ማክሰኞ

ተነሥታለች ተማስ አልነበረም ደመና ጠቅሶ ከሀገረ ሰብከቱ ሲመጣ ስታርግ አገኛት ። ቀድሞ የልጅሽን ትንሣኤ ሳላይ ቀረሁ ዛሬ ደግሞ ያንቺን ትንሣኤ ሳላይ ቀረሁን ብሎ ቢያዝን አይዞህ አትዝን እሊያ ትንሣኤዬን ዕርገቱን አላዩም አንተ አይተሃል ተነሣች ዐረገች ብለህ ንገራቸው ብላ የያዘችውን ሰበን ሰጥታ ሰደደችው ። ከዚህ በኋላ ሄዶ የእመቤታችን ነገር እንደምን ሆነ አላቸው ። አግኝተን ቀበርናት አሉት ። ሞት በጥር በነሐሴ መቃብር ተው ይህ ነገር አይመስለኝም አላቸው ጴጥሮስ አንተ እንጂ ልማድህ ነው አንተ ብቻ ተጠራጥረህ አትቀርም አንተ እየተጠራጠርህ ሰውን ሁሉ ስታጠራጥር ትኖራለህ አለው እርሱም የያዘውን ያውቃልና ጸጥ ብሎ ይሰማቸዋል ። ከዚህ በኋላ ቅዱስ ጴጥሮስ ተቆጥቶ ሄዶ መቃብሩን ቢከፍተው አጣት ደንግጦ ቆመ

አታምኑኝም ብዬ ነው እንጂ እመቤታችንስ ተነሣች ዐረገች አላቸው ። የያዘውንም ሰበን ሰማቸው ለበረከት ተካፍለውታል ከዚህ በኋላ ባመቱ ተማስ ትንሣኤሽን ዕርገትሽን አይቶ እኛ ሳናይ ብለው ጸም ጀመሩ በ፲፮ኛው ቀን እመቤታችንን መንበር አድርጎ ጴጥሮስን ካህን እስጢፋኖስን ሠራዒ ዲያቆን አድርጎ በዚያው ላይ ቀድሶ አቁርቧቸዋል ። ትንሣኤዋንና ዕርገትዋን አላይቶ ለዓለም ይህን እንዲያስተምሩ አዟቸዋል ። ልጅ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የትንሣኤያችን በኩር ሆኖ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነስቷል ። እናቱ እመቤታችንም በልጅ ሥልጣን እንደ ልጅ ትንሣኤ ዘጉባኤን ሳትጠብቅ በክብር ተነሥታ አርጋለች ። ዜና ሕይወቷን በሚናገር ነገር ማርያም ትንሣኤዋና ዕርገቷ በተቀበረች በሦስተኛው ቀን ነሐሴ ፲፮ ቀን እንደሆነ ተጽፎ ይገኛል ። ልጅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

ሰቅቃዉ ድንግሰ

በሦስተኛው ቀን እንደተነሣ እናቱ ድንግል ማርያምም በሦስተኛው ቀን እንደ ልጅ በመነሣቷ ለከባባና ለፈጸጸሙ ከልጅ ትንሣኤ ጋር ተነጻጸሪ ሆኗል ። ትንሣኤዋንና ዕርገቷን በማስመልከት በትዳሱ መጽሐፍ ዓይነተኛ ምስክር ይገኛል ። በታሪክ የተረጋገጠው በመጽሐፍ ቅዱስ የተመሰከረው ትንሣኤዋና ዕርገቷ በአርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያናችን ይልቁንም ሕፃናት ጭምር በደስታ የሚያከብሩት በዓል ቢኖር የድንግል ትንሣኤና ዕርገት መታሰቢያ ነሐሴ ፲፮ ቀን ነው ። ከዚያም በፊት የሐዋርያትን ጸም እርእያ በማድረግ ጸመ ፍልሰታን ከነሐሴ ፩ እስከ ፲፩ በታላቅ ፍቅርና ሰብዓ በጸምና በጸሎት ምዕመናንና ካህናት መናገስን ሁሉ ይፈጽሙታል ። በዚህ ርእስ እንደተጠቀሰው ከልጅ ትንሣኤ ጋር መዛመዱን በማስመልከት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምስክር ማቅረቡ ይመረጣል ። ስለሆነም በጥንቃቄ ጥቅሶቹን በመዝሙረ ዳዊት " ተንሥእ እግዚአውስተ ዕረፍትከ እንተ ወታቦተ መቅደስከ " ይላል (መዝ. ፲፱፩ + ፲) " እቤቱ ወደ ዕረፍትህ ተነሥ እንተና የመቅደስህ ታቦት " ማለት ነው ። ስለ ክርስቶስና ስለ እናቱ ስለ ድንግል ማርያም የተነገረ ትንቢት ነው ። ነቢይ አስቀድሞ ክርስቶስ እንደሚነሣ ከገለጠ በኋላ ቀጥሎ የመቅደሱ ታቦት (እናቱ) እንደምትነሣ ይናገራል ።

እቤቱ የሚለው ቃል ጌታ ሆይ ማለት ነው ነቢይ ዳዊት ጌታ ሆይ የሚለው ማንዉ ? ከድንግል ማርያም በሥጋ የተወለደው የፍጥረቱ ሁሉ ጌታ በእባቱ ቀኝ ያለው ሊየሱስ ክርስቶስ ነው ። (መዝ. ፲፱ + ፩ ፣ ማቴ. ፳፪ + ፵፩ - ፵፮) ወደ ዕረፍትህ ተነሥ ማለት ምዕመናንን ወደ ምታሣርፍበት ወደ መንግሥተ ሰማያት ተነሣ ማለት ነው ዕረፍትህ የተባለችዋ መንግሥተ ሰማያት ናት ። በመንግሥተ ሰማያት ፍጹም ዕረፍት ይደረጋል ይኸውም በመንግሥተ ሰማያት የሰው ሁሉ ነፍስ የሚወጣበት መከራ ሥጋ መከራ ነፍስ የለም ። ሰዎች ሁሉ በመንግሥተ ሰማያት ከመከራ ፀርረው በደስታ ይኖሩባታል ። ይኸንን ሲገልጥ ሐዋርያው " እኛን የመንግሥተ ወደ ዕረፍቱ እንገባለን " (ዕብ. ፩ + ፲) ብሏል ።

ሦስትነት ባለው እግዚአብሔር ስሙን አምጽ ልጅምር የማርያምን ስደቷን ዕንባ በማፍሰስ በሐዘን እንደሰዋ ትኩዝ የሆነ ሰው የመከራ ዕድል የደረሰው ማሳዘኑ ፤ የተነጠለ ከወገኑ ሰጊድ ሰላም ወዴት አለፈች ከመንደር ያምባላው እናት ያቺ ጊደር በግዜር አሳዩኝ መንገድዋን እንድከተላት በሐዘን

እሳት አዝላ ወዴት ባከነች ከገሊላ ሰጊድ ሰላም እግርሽ ወረቃን የሚሟግ ባሽዋ በጠጠር ስትርዕ ደግ

ልጅሽን ልታድኚ በተሰዶ ከሄርድስ ሬት ከተ ዘንዶ መቸገርሽን ያን ሁሉ መከራሽን ያየው ድንጋይ ያለታላል እንኳን ሰው ሰጊድ ሰላም የገነት ፍሬ ጡተቸሽ ነጥረው ደረቁ ከገላሽ የድንግልና ወተትን የሚያረልቁ ለመድኅን በበረሃ የተንከራተትሽ እንደ ድሃ ያ ! ሐፍር ሰላንቺ ይፍጅኝ እንደ ግር ሰጊድ ሰላም መለኮት ልጅሽ እንደሌላ ውሃ ተጠማ በዚያ ቆላ

ወደ ገጽ ፩፮ የዞረ

ዕረፍተ ነፍስ ወደ ሚገኝበት ሰማያዊት ሊየሩሳሌም (መንግሥተ ሰማያት) እንገባለን ማለቱ ነው ። በመንግሥተ ሰማያት መከራ ሥጋ መከራ ነፍስ እንደሌለ ቅዱስ የሐንስ ወንጌላዊ " እንባምችን ሁሉ ከዓይናቸው ያብላል ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ እይሆንም ገዘንም ቢሆን ወይም ዉኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ እይሆንም የቀድሞው ሥርዓት አልፏል " (ራዕ. ፳፩ + ፪) ሲል የተገለጠለትን ጽፏል ። ክርስቶስ የምዕመናንን መከራ የራሱ መከራ አድርጎ እንደሚቆጥረው በመንግሥተ ሰማይ ዕረፍት ማግኘታቸውንም እንደራሱ ዕረፍት አድርጎ ይመለከተዋል ። ነቢይም ወደ ዕረፍትህ ተነሥ ማለቱ የምዕመናንን ዕረፍት ለክርስቶስ ዕረፍቱ እንደሆነ ሲያሳሰብ ነው ። ይኸንን አባላል በማንጸጸር ለመረዳት የሚከተለውን ንባብ እንመልከት " ሳውል ሳውል ስለምን ታሳድደኛለህ ጌታ ሆይ ማንህ እንተ የምታሳድደኝ እኔ ሊየሱስ ነኝ" (የሐዋ. ፱ + ፩ - ፩) የክርስቲያናት ሰደት ጌታ ሊየሱስ የራሱ እንደሆነ የገለጠበት እንቀጽ ነው ።

ክርስቶስ ምዕመናንን በዚህም ዓለም በወዲያኛውም ዓለም መንፈሳዊና ዘላለማዊ ዕረፍት ይሰጣል ። ስለዚህ ምዕመናንን በመንግሥተ ሰማያት ፍጹም ዕረፍት ስለሚሰጣቸው " ወደ ዕረፍትህ ተነሥ " ተብሎ ነቢይ ተናገረ ። በወንጌልም ክርስቶስ የዕረፍት የደስታ ምንጭና ባለቤት

መሆኑ ተመስክሯል " እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አባርፍቻለሁ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ" እንደተባለ (ማቴ. ፲፩ + ፳፩ - ፳፱) " ወደ ዕረፍትህ ተነሥ እንተና የመቅደስህ ታቦት " ይላል ። እንተ ተነሥ የመቅደስህም ታቦት ትነሣ ማለቱ ነው ተብሎ የተነገረለት ክርስቶስ መሆኑ ታውቋል ። የመቅደሱ ታቦት ማንናት ? የመቅደስህ ታቦት ትነሣ ሊልስ ምን ማለቱ ነው ?

ለጥያቄዎቹ ምላሽ ከመስጠታችን በፊት እንዳንድ ጥቅሶችን ብንመለከት ለትርጉሙ ቁልፍ ይሆኑናል ታቦትና መቅደስ በትድሚያ ምን እንደሆኑ በተለመደው እነጋገር ምሥጢራዊ ትርጉሙን ሳይሆን ገጸ ንባቡን እንደ እንመርምር ። ታቦት የጸላተ ሕግ ማደሪያ በውስጥና በአፍለ በወርቅ የተሰጠች በመቅደስ ውስጥ (በትድስተ ቅዱሳን) ትኖር የነበረች የእግዚአብሔር ማደሪያ መገለጫ ዙፋኑ ናት በእግዚአብሔርና በሕዝብ እሥራኤል መካከል ውል ቃልኪያን ናት ። እግዚአብሔር ለሰዎች ራሱን ገልጦ በታቦቲቱ ላይ ሆኖ የሚያነጋግርበት የክብሩ የጌትነቱ መገለጫ መታወቂያ ናት ። መቅደስ በእራቱ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው የታቦቱ መኖሪያ እግዚአብሔር የሚመሰገንበት ናት ። ቀድሞ በደብተራ እራት ቅድስትና ቅድስተ ቅዱሳን በሚል ክፍል ተከፍሎ

ይታወቅ ነበር በኋላ በሰሎሞን ጊዜ ቤተመቅደስ ተሠራ ። ቤተ መቅደስ እግዚአብሔር የሚመሰገንበት የእግዚአብሔር ቤተ ማደሪያ የታወቀ መኖሪያ ናት ። (ዘጸ. ፳፭ ÷ ፮ ፣ ፳፩ - ፳፪ ፣ ዕብ. ፱ ÷ ፫-፬) ምድራዊት ቤተመቅደስ ታወቀ የተሠራችው በሰማያት ቤተመቅደስና ታወቀ እንጻር በዚያ ምሳሌ ነው በሰማያም ቤተመቅደስና ታወቀ እንዳለ ተጽፏል ።

" እኔ እንደማሳይህ ሁሉ እንደማደሪያው ምሳሌ እንደ ዕቃውም ሁሉ ምሳሌ እንዲሁ ሥሩት በሰማያም ያለው የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ተከፈተ በመቅደሱ ውስጥ ያለችው የእግዚአብሔር የኪዳኑ (የሕጉ) ታወቅም ተገለጠች (ታየች)" (ዘጸ. ፳፭ ÷ ፱ ፣ ራዕ. ፲፩ ÷ ፲፱) በተለይ በራዕይ የሕንጻ የግዕዙ መጽሐፍ በሚገባ ይገልጻል ። " ወእምዝ ተርጎሙ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘውስተ ሰማይ ወእስተርእየት ታወቀ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንተ ውስተ መቅደሱ " ይላል ። ታወቀ ተገለጠ ከማለት ታወቀች ታየች ተገለጠች የሚለው ለምሥጢራዊ ፍቺ የቀና ይሆናል በሰዚህ ከእግርኛው ይልቅ የግዕዙ ቃል ይመረጣል ።

አሁን ወደ ጥያቄዎቹ መልስ እናምራ የመቅደሱ ታወቀ ማን ናት የመቅደስህ ታወቀ ትንሣ ቢል ምን ማለቱ ነው ? እንደሚታወቀው በመቅደስ ያለችው ታወቀ የእግዚአብሔር ማደሪያ መሆንዋ ሳያከራክርም እንደ ሰው ነፍስ ኑሮዋት የምትኖር የምትነሣ ሆና የመቅደስህ ታወቅም ትንሣ ተብሎ ስለ እርሷ የተነገረ እይደለም ። በምድር ታወቀ መሲ በሰማይ ታወቀ ዘድር የተባለች የብርሃን ታወቀ እንዳለች ቢታወቅም ሁለቱም ታወቅን መሞትና መነሣት ገንዘባቸው ወይም ጠባያቸው አይደለም ። ሞትና ትንሣሌ ግዕዛን ላላቸው ፍጥረታት የሚነገር ነው እንጂ ከዚህ ውጭ ለሆኑት አይነገርም አይታሰብም ታወቅም መቅደስም አይሞቱምና ካልሞቱ ተነሡ ማለት አይቻልም ።

" ታወቀ " የሚለው ቃል ማደሪያ ማለት ነው የመቅደስህ ታወቀ ሲል የመቅደስህ ማደሪያ እንደማለት ነው ይኸን እባባል በቁሙ እንዳለ ጥራውን ወሰደን እንተርጉም ብንለው አያስሄድም ። ምክንያቱም ታወቀ በመቅደስ ውስጥ ይኖራል

እንጂ ወይም መቅደስ ለታወቀ ማደሪያው ነው እንጂ መቅደስ በታወቀ ውስጥ አይኖርም አያድርም ይኸ ሊሆን የማይችል ነው ። በትንቢት የተነገረላት የመቅደስህ ታወቀ የተባለችው እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ናት ። መቅደስ የተባለው በመቅደስ የተመሰለው በታወቀች (በማደሪያው) ፱ ወር ከፎ ቀን በማገፀንዋ የኖረው በኋላም በክንዲ የታቀፈው በጀርባዋ የታዘለው አምላካችን እ.የሱስ ክርስቶስ ነው ። ቃልን ተዋሕዶ ከቃል ጋር እንድ አካል እንድ ባሕርይ ሆና የተገለጠው የክርስቶስ ሰውነት በቤተመቅደስ ተመስሏል እናቱ ማደሪያው ቅድስት ድንግል ማርያም በታወቀ ተመሰላለች ። ያ የክርስቶስ ሰውነት በቤተመቅደስ ተመስሎ ቤተመቅደስ እንደሚባል ቅዱስ ወንጌል ያስረዳናል ። " ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ ። እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተመቅደስ ይል ነበር " (ዮሐ. ፪ ÷ ፲፱ ፣ ፳፩) " ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት " ማለቱ በፈቃድ ትገሉኛላችሁ በሞት ነፍሴ ከሥጋዬ እንድትለይ ታደርጋላችሁ ሲል ነው ። " በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ " ማለቱ ደግሞ ከሞትሁ በኋላ በሦስተኛው ቀን ነፍሴን ከሥጋዬ አዋሕጃ ሰውነቱን አነሣዋለሁ ማለቱ ነው ።

" አፍርሱት " የሚለው ንባብ ከዚህ በላይ ባለው መንገድ የሚተረጎም ነው ። እንደ ዕሩቅ ብእሴ የክርስቶስ ሰውነቱ (ሥጋው) ይፈረሳል ይበሰብሳል (ሙስና መቃብር) ያገኘዋል ማለት አይደለም ስንኳን የክርስቶስ የእናቱ የድንግል ማርያም ሰውነት ሙስና መቃብር አላገኘውም ፣ እንዳያገኘው የአምላክ ታወቀ ስለሆነ በክብር እስከ ትንሣሌም ተጠብቋል ። የክርስቶስ ሥጋው ሙስና መቃብር የማይደርስበት ስለመሆኑም የተነገረ ትንቢት አለ ። ፍጹሙም በግብረ ሐዋርያት ተጽፎ እናገኛለን ። " ነፍሴን በሲዖል አትተዋትምና ቅዱሳንህም መበሰበስን ያይ ዘንድ አትሰጠውም " (መዝ. ፲፭ ÷ ፲ ፣ ዮሐ. ፪ ÷ ፳፯)

" ስለ ክርስቶስ ትንሣሌ እስቀድሞ አይቶ ነፍሱ በሲዖል እንዳልቀረች ሥጋውም መበሰበስን እንዳላየ ተናገረ ። " (ዮሐ. ፪ ÷ ፴፩) " የመቅደስህም ታወቀ ትንሣ " ማለቱ የእካልህ ማደሪያ እናትህ ድንግል

ማርያምም እንተን በኩር አድርጋ እንደ እንተ እንደ ልጅ ትነሣ ማለት ነው ። የመቅደስህ ታወቀ ድንግል ማርያም ስትሆን የመቅደስህ ታወቀ ትነሣ ማለቱ ነው ። ከአድቃንና ከኃዋኦን ትንሣሌ እስቀድሞ እንደ ልጅ እንደምትነሣ በትንቢት የተናገረላት ድንግል ማርያም ብቻ ናት ። ጸጋን በማግኘት ከሰው ልጅ ሁሉ ቅድሚያ እንዳላት በትንሣሌና በዕርገትም ከልጅ ከወዳጅ ከእ.የሱስ ክርስቶስ በስተቀር የሚቀድማት የለም አይኖርም ።

ጸድቃን በበጎት የተመሰሉት የክብር ትንሣሌ የሚነሡት በመጨረሻይቱ የፍርድ ቀን በክርስቶስ ዳግም ምጽአት ነው ። ጸድቃን ክብር የሚያገኙበት ኃዋኦን ፍዳ የሚቀበሉበት ዕለት ትንሣሌ ትንሣሌ ዘጉባሌ በሚል ስያሜ ትጠራለች በዚህ ስም ትታወቃለች ። (ማቴ. ፳፭ ÷ ፴፫ ፣ ዳን. ፲፪ ÷ ፪ ፣ ዮሐ. ፩ ÷ ፳፱) ተመልከት ።

እመቤታችን እንደሌሎች ጸድቃን ትንሣሌ ዘጉባሌ አትጠብቅም እንደ ልጅ ተነሥታ ዐርጋለች ። ዛሬ በልጅ ቀኝ ቆማ (ተቀምጣ) በመንግሥተ ሰማያት አለች ። ስለሌ ለን ቀድሰት ። (ቅድስት ሆይ ለምን ልን) ለሚሏት ሁሉ በተሰጣት የማማለድ የምሕረት ቃል ኪዳን ክርስቲያኖችን ስታማልድ ስታስታርቅ ትኖራለች ።

ታወቀ ዘድር የተባለችዋ ምሳሌዋ የምትሆን የብርሃን ታወቀ በሰማያዊት ቤተመቅደስ እንድምትኖር እውነተኛይቱ ታወቀ ድንግል ማርያም የአምላካችን የንጉሥ ክርስቶስ እናቱ በሰማያዊቷ አየሩሳሌም ገበታ ስታማልደን ትገኛለች ። በልጅ በንጉሥ ክርስቶስ ቀኝ ሆና በክብር እንዳለች ስለ ንግሥቲቱ ስለ ድንግል አባቷ ዳዊት እንዲህ ሲል በትንቢት ቃል ዘምርላታል ። ዛሬም ቤተክርስቲያን የድንግልን በዓል ስታከብር የዳዊትን መዝሙር በቅዳሴዋ ትዘምረዋለች ። ቃሉንም ከነትርጓሜው እናጥናው እንዘምረው። ትንሣሌዋን ዕርገቷን ለምንን እንደ ልጅ ትንሣሌ አድርገን በደስታና በፍቅር እናከብር ።

" ለዋልደ ንግሥት ለክብርክ ወትቀውም ንግሥት በየማንክ በአልባሰ ወርቅ ዑዕፍት ወትብርት ። " (መዝ. ፶፬ ÷ ፱) " የንግሥት ልጅ ለክብር (ለጌትነት) ናቸው ። ንግሥቲቱ በቀኝህ ትቅመጣለች ወርቀ ዘሀ ግምጃ ደርባ ደራርባ ለብሳ

ተገናኝ። " ትርጉሙም በአጭሩ " የእመቤታችን የመንፈስ ቅዱስ ልጆች ለጊትነትህ ይገዛሉ = እመቤታችን በሰጠህት ክብር ፀንታ ትኖራለች ፤ እንደም በቀንህ ትቀመጣለች = 'ወንበረተ ድንግል በየማን ወልዳ ወአምላካ' እንዲል ድንግል በልጅ በፈጣሪዋ ቀኝ ተቀመጠች ተብሎ እንደተነገረ = ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና እንደ አድርጋ ይዛ በቀንህ (በመንግሥተ ሰማይ በክብር) ተቀምጣለች።

የሰማይና የምድር ንግሥት የአምላክ እናት በንጽሕና በድንግልና ያይጠች ሆና በክብር በልጅ አጠገብ በመንግሥተ ሰማያት በክብር እንዳለች መጽሐፍ ቅዱስ የመስከረላትን ቃል ይዘን ትንሣኤዋን ዕርገቷን አምህን " ከመ ትንሣኤ ወልዳ " እንደ ልጅ ተነሣች ዐረገች በማለት ስንመሰክር እንኖራለን ። ጣዕሚን ፍቅርን ያሳድርብን ክትንሣኤዋ ከዕርገቷ በረከት ያላት። አሜን።

ወስብሐት ለአግዚአብሔር =

አ ማርያም

ያሬ ሰንብታ ሰንብታ
 መጣች ለፍልሰታ
 አገርሽ የት ነው ኤፍራታ
 አሳድሪኝ ማታ
 ይናፍቀኝ ሌሊት
 የሰማይ አልፍኝ መብራት
 ያሬ የኔ እመቤት
 በክንፍሽ ጥላ ጋርደሽኝ
 ከልጅሽ ሥፍራ ወስደሽኝ
 እንዳልቆምብሽ በግራ
 እንዳያሰቃየኝ መከራ
 ያሬ ነፍሴን አደራ
 ንጽሐቲ ንጽሐቲ
 አማልጅኝ በሞቲ
 አንቺን ስለምን በልጅሽ ሳምን
 ሲያል ይብላኝ ወይ እኔን

ሞት በጥር በነሐሴ መቃብር

